

DE L'ESDEVENIDOR

Divagacions musicals:

Si cerqueu entre aquestes ratlles, documents, fórmules, consells tècnics, etc. etc., aquests mots us seran totalment inútils i els conceptes i les idees que aniran seguint us causaran una decepció profunda. Però si estimeu la música i us plau trobar amb qui parlar de la vostra passió, és segur que hi haurà afinitat entre vosaltres i jo, i tal vegada hauré escrit quelcom que mantes vegades havíeu pensat i sentit vibrar en lo més íntim del vostre ésser. Parlarem no de com es crea la música, sinó de com se l'estima, dels somnis que inspira, de les sensacions que desperta; parlarem de la música com emoció, (potser una de les més grans i més importants) i com un captivat per ella que s'hi entrega sense els prejudicis que dóna la tècnica i sense els escrúpols professionals.

Segons Berlioz, «música és l'art de commoure per mitjà d'uns sons, als éssers intel·ligents i dotats d'òrgans especials i exercitats»; definir així la música és confessar, és assegurar, que no pot considerar-se «feta per tots». No ens endinsarem, però, en aquestes teories que ens portarien massa lluny.

La música és la més gran i la més sublim de totes les arts. És, també, la més sùtil, la més inmaterial: L'arquitecte ordena els blocs de pedra; l'escultor treballa damunt el marbre, bronze, fusta; el pintor fixa les seves coloraines damunt el paper, tela, etc. Tots treballen sobre una materia fixa; fins el poeta troba en les paraules del seu idioma els elements fixes i, en certa manera, preparats de la seva obra. Però el músic no; el músic sols treballa en el buid i per el buid; no disposa de res més que d'unes sonoritats tant aviat percebudes com apagades, de les que no